

ДО ЕДНА УЧИТЕЛКА: ЗА ЯВЯВАНИЯТА НА БОЖИЯТА МАЙКА

Пишете ми с възхищение, разказвайки как Ви се е явила Божията майка и как сега сте поели по пътя на вярата.

Дъщеричката Ви лежала в мъчителна треска. Извикали сте лекарски консилиум. Лекарите прегледали момиченцето и се оттеглили, за да обсъдят случая в друга стая. С трепет сте опитвали да доловите нещо от разговора им. Един от тях смятал, че детето може да бъде спасено, ако настъпи «силно изпотяване. Останалите били на мнение, че вече е късно. В отчаяние сте кършели ръце и сте плакали. Над детското легло висяла икона на Света Богородица. До този момент сте гледали на нея повече като на украшение, отколкото като на необходима домашна принадлежност. Но в този тежък час Вие сте паднали на колене пред иконата и задавяйки се от сълзи, сте отправили вопъл към Богородица: „О, света Майко Божия, Ти виждаш моята болка. Ти знаеш, Майко над майките, какво означава да имаш едно-единствено дете и да го изгубиш. И Ти си гледала своя единствен Син в мъки на кръста. Умолявам те, смили се над мен, грешната, и ми помогни! На Тебе единствено сега се уповавам, защото няма надежда за човешка помощ. Никой в целия свят не може да ми помогне, само Ти, златна Богородице, можеш, ако поискаш. Колко страдащи майки си утешила! Утеши и мен, о Пречиста!" След дълга молитва и плач Вие сте погледнали иконата и сте видели в очите на Богородица сълзи. Малко по-късно сте се приближили до своята дъщеря и - о, чудо! - тя цялата била мокра от пот. На следващия ден детето се приповдигнало и похапнало, а скоро след това напълно оздравяло.

Слава на Света Богородица! Благодаря и на вас за това известие. Нашата вяра се основава на опит, а не на своеволни размишления и теории, Вашето преживяване е много ценно и за мен.

Миналата зима при нас се случи следното: разболя се тежко момиченцето на една бедна вдовица. Близко месец детето не беше на себе си и не продума нито дума. Всяка надежда беше изгубена. Клетата майка започна за взима пари назаем, за да набави нужните за погребение неща. Една вечер тя седяла край леглото на дъщеря си и тихо плачела. Изведнъж детето, без да отваря очи, проговорило и рекло: „Не плачи, мамо, а ме заведи утре в Калища и ще оздравея. Така ми каза моята Небесна Майка, Която е тук, край мен!" Изненаданата майка цяла се разтреперила. На следващия ден отнесла момиченцето в манастира на Света Богородица в Калища, откъдето го върнала у дома здраво.

Но нима са само два, или три, или десет подобните случаи? Няма чет и край явяванията и благодееанията на Пресвета Богородица. Свети Серафим Саровски, който се е упокоил точно преди сто години, свидетелствал, че през неговия живот Света Богородица лично му се е явявала шест пъти. А

ако целият този мълчалив народ, който смята всички тези небесни посещения за своя скъпоценна и сладка тайна отвори уста и разкаже всичко, което знае, земята би се изпълнила с учудване. Вярвайте ми: когато човек достигне до познание за действията и проявленията на небесния свят в нашия земен живот, той се чувства сякаш е влязъл в едно необятно и непознато царство на чудесата. Тази чудесна реалност е непрогледна за телесните ни очи. В нейния мрак нашата душа може да влезе само със запаления факел на вярата и любовта, според чудните думи на ап. Павел: *чрез вярата да се всели Христос в сърцата ви, та вкоренени и утвърдени в любов, да можете проумя с всички светии, що е ширина и дължина, дълбочина и височина (Еф. 3:17-18).*

А Вие благодарете на Бог и на Света Богородица, че духовното Ви зрение се е отворило и не го ослепявайте повече с грех и нерадение.

Бог винаги да Ви помага!